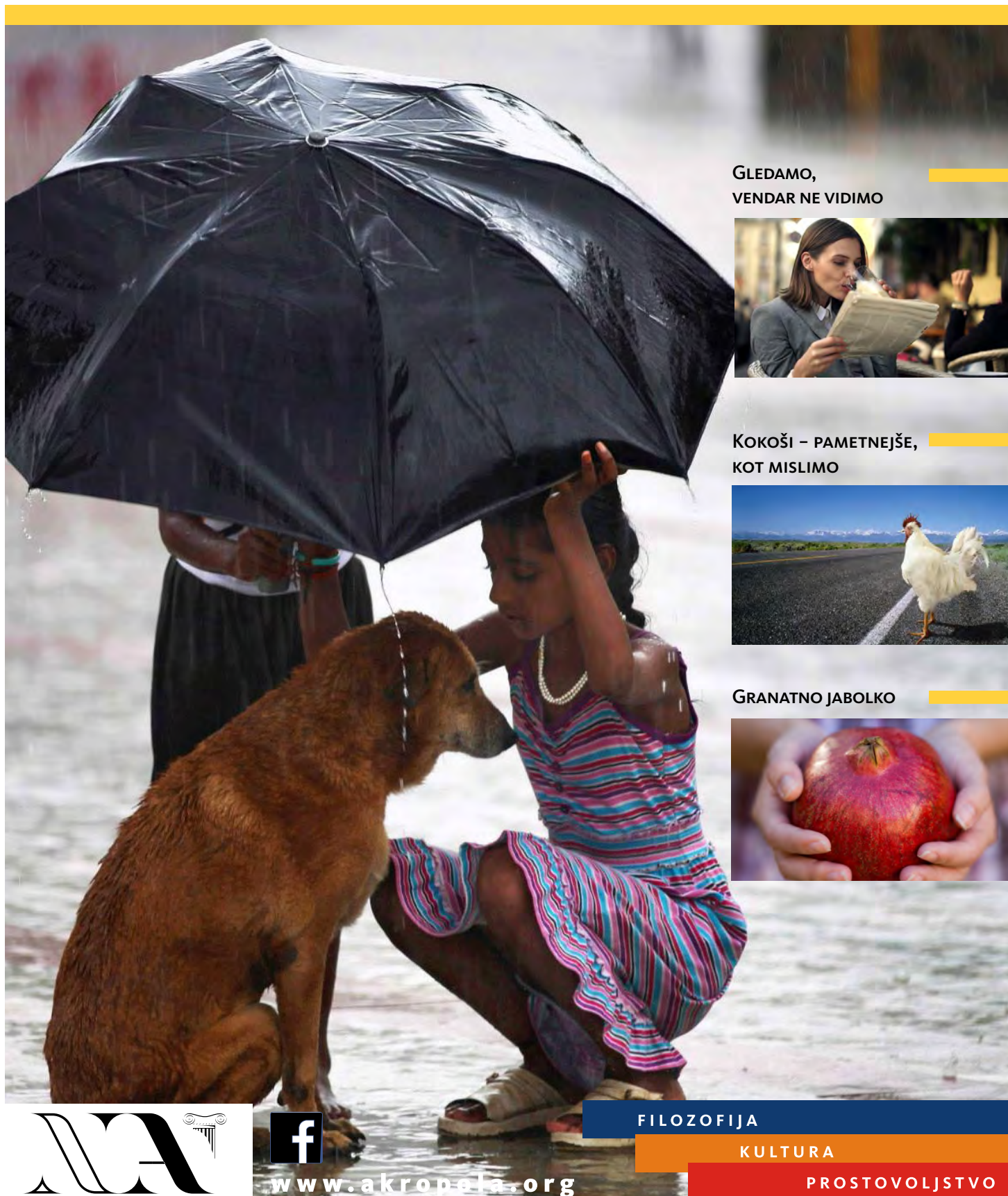

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

GLEDAMO,
VENDAR NE VIDIMO

KOKOŠI – PAMETNEJŠE,
KOT MISLIMO

GRANATNO JABOLKO

www.akropela.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

Kako se soočiti z bolečino?
Kako se spopasti s strahom?
Kako biti notranje stabilen?
...
po klasičnih učenjih
Vzhoda in Zahoda

NA NOVA AKROPOLA
filozofska šola na klasičen način

www.akropola.org

TOREK, 10. 10., OB 20H
WOLFOVA 8, LJ

ČETRTEK, 12. 10., OB 20H
TYRŠEVA 7, MB

PREDSTAVITVENO PREDAVANJE JE BREZPLAČNO

AKROPOLITANEC

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

OKTOBER 2017 | ŠT. 28

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

02/620 32 40

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Prevajalka in lektorica: Klavdija Blažun

Grafična oblikovalka: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

- ČLANEK: **GLEDAMO, VENDAR NE VIDIMO** 5
- ZANIMIVOST: **KOKOŠI – PAMETNEJŠE, KOT MISLIMO** 8
- SIMBOLIZEM RASTLIN: **GRANATNO JABOLKO** 9
- SLAVNI POJEM: **DAMOKLEJEV MEČ** 12
- HUMOR: **DANAŠNJA DRUŽBA** 13

B E S E D A
U R E D N I K A

Kako to, da različni ljudje opazujemo isto stvar, a jo doživljamo različno? Včasih jo različno zaznamo celo v smislu konkretnih oblik ...

Tokrat bi pustili ob strani omejitve, ki izhajajo iz različne razvitosti naših fizičnih čutil, kot sta vid in sluh, in bi si raje pogledali veliko pomembnejše omejitve – omejitve naših psihičnih čutil.

Vemo namreč, da največkrat vidimo, kar nam je všeč, ali celo to, kar bi želeli videti, ne vidimo pa tistega, česar ne želimo videti. Samo spomnimo se na kakšno zaslepljeno obdobje zaljubljenosti in bo takoj jasno, kaj imam v mislih.

Vidimo torej lahko, kako naši upi in strahovi, oziroma na splošno naša vznemirjena psiha, izkrivijo našo zaznavo. In vidimo, da je zdrava psiha prav tako potrebna kakor zdravo telo, da bi jasno dojemali svoje okolje.

Opazovalec pri tem je notranji človek, tisti, ki za stik s svetom potrebuje določena "orodja". "Orodja", ki našo zavest povežejo z zunanjim svetom, pa so telesna čutila, ki ustvarijo prvi stik s predmetom zaznave, ter psihično telo, ki dogodek čustveno obarva in razumsko ovrednoti. Prek obojega tako zunanje dogajanje pride v stik z našo zavestjo.

Na telo in psiho lahko torej gledamo kot na naša dva ovoja. Ne le, da prek njiju navzven izražamo svoj notranji svet, temveč gre proces tudi v obratni smeri – prek telesa in psihe namreč zaznavamo tudi dogajanje, ki poteka zunaj nas.

NAŠ PSIHIČNI SVET JE ODRAZ NAŠE ZRELOSTI IN NAŠEGA TRENUTNEGA STANJA. TA SVET SE KOT NEKAKŠEN OBLAK POSTAVI MED NAŠO ESENCO IN ZUNANJIM DOGAJANJEM TER S TEM PREPREČI, DA BI VIDELI STVARI TAKŠNE, KAKRŠNE SO V VSEJ SVOJI CELOVITOSTI.

Poglejmo si zadevo na primeru fotoaparata. Predstavljajmo si, da so naša fizična čutila

kot senzor digitalnega fotoaparata, ki ima lahko večjo ali manjšo občutljivost, prav tako kot imamo mi lahko bolj ali manj izostren vid ali sluh.

Naš razum bi potem lahko primerjali z objektivom, saj prav z njim ustvarimo različne poudarke, zabrise, izostritve in druge učinke, ki fotografiji dajo tisti dodatni čar. Naše čustveno stanje pa je kot filter na objektivu in največji modifikator resničnosti.

Vemo, da človek premore različen razpon čustev, od najbolj grobih pa vse do najbolj subtilnih. Katera uporabljamo, je odvisno od naše razvitosti in zrelosti.

Čustvena stanja, ki izhajajo iz naših instinktov – potrebe po preživetju, udobju, ugodju, ohranitvi, potrditvi ... – so kot gosto obarvani filtri na objektivu našega fotoaparata. Tako temni so, da do tipala ne spustijo dovolj svetlobe, kar pomeni, da moramo odpreti zaslonko na objektivu, s čimer se globinska ostrina slike zmanjša. Za tiste, ki v fotografiji niste doma, povejmo enostavneje – na naši sliki bo ostro viden le majhen del opazovanega predmeta, vse ostalo pa bo zabrisano kakor v meglici. Zaradi filtra bodo barve tudi precej nenaravne ... Pod vplivom instinktivnih čustev torej dojemamo resničnost le ozko in izkrivljeno.

Uporaba subtilnejših čustvenih stanj, ki so izraz resnične človečnosti, je kakor slikanje brez filtrov, kar pomeni velik prepust svetlobe, bolj zaprto zaslonko in s tem povečano globinsko ostrino slike. To pomeni, da se na naši fotografiji poleg opazovane stvari dobro vidi tudi vse ostalo, kar je bolj oddaljeno. Nastala fotografija v naši zavesti je tako v celoti ostra in v lepih naravnih barvah. Komunikacija med zunanjim svetom in našo esenco je tako jasna in čista.

Vidimo, da je od čistosti naših misli in čustev odvisno, kaj nam uspe ozavestiti in seveda tudi obratno – kako dobro nam se uspe izraziti.

Naučimo se torej nadzorovati in pravilno uporabljati svoja orodja komunikacije, svoj človeški fotoaparat, in razumeli bomo več in globlje – ter več in globlje lahko tudi izrazili. Tako se bodo – med nami in drugimi, med nami in celotnim zunanjim svetom – razblinili sebični oblaki, povezave pa okrepile in postale bolj naravne.

Andrej Praček
Urednik

GLE DAMO, VENDAR NE VIDIMO

DELIA STEINBERG GUZMÁN
PREDSEDNICA MEDNARODNE NOVE AKROPOLE

Živimo v kontaminiranem svetu in na to smo se navadili. Zlasti v velikih mestih se onesnaženost okolja iz dneva v dan povečuje, ker pa je ne moremo odpraviti, saj to za nas pomeni določene obveznosti, smo se na to preprosto navadili. Naši organizmi so razvili protitelesa in skoraj naravno se prilagajamo protinaravnemu.

Toda proces je še večplastnejši. Kontaminacija namreč ni omejena na fizično okolje, temveč vključuje tudi psihološke in mentalne ravni, s čimer do neslutelih razsežnosti vpliva na človekovo doživljanje sveta.

OBRAMBNA PROTITELESA

Psihološka umazanija se izraža v obliki grobih čustev, ki pronicajo v vse razpoke življenja. Zdi se, da so nasilje,

agresivnost in skrajni egoizem v večini družb nekaj povsem običajnega. Na začetku so povzročali veliko bolečino – in jo še vedno povzročajo – toda če so se prej še spraševali, do kod je mogoče še iti, smo danes ustvarili "protitelesa", da bi se zaščitili in po svojih najboljših močeh živeli naprej. Seveda nas pestijo negotovost, strah, nemoč, toda protitelesa so ustvarila določeno brezbržnost, pri kateri pa se dejansko samo zdi, da gre za brezbržnost. Ta hladnost, s katero sprejemamo najhujše oblike krutosti, ob katerih zajtrkujemo iz dneva v dan, je način odpora, tega, da si rečemo: "To me še ne bo prizadelo, ali me bo prizadelo pozneje, ali morda nikoli ..."

**TA HLADNOST, S KTERO SPREJEMAMO NAJHUJŠE
OBLIKE KRUTOSTI, OB KATERI ZAJTRKUJEMO IZ DNEVA V
DAN, JE NAČIN ODPORA ...**

In kaj narediti s korupcijo, ki jo obupani vidimo na vsakem koraku, in to celo pri tistih, za katere smo mislili, da jih poznamo in da so brez madežev? Spet vidimo brezbržnost, izogibanje odgovornosti in še naprej hodimo naprej, kot da nismo ničesar videli, saj čutimo, da bi bil vsak odpor ne le brezploeden, temveč da bi tudi ogrozil našo varnost. Nekateri vstopijo v to igro in jo opravičujejo; drugi pa se postavijo na stran, da se ne bi okužili. Tako ali drugače zaradi omenjenih protiteles vidimo kot nekaj skoraj običajnega tisto, zaradi česar bi nas bilo sram, če bi poslušali svojo vest.

BOLEZEN NA RAVNI RAZMIŠLJANJA

Tudi ideje, ki prevladujejo danes, napadajo različni virusi. Kot prvo, ni običajno imeti ideje, misliti; prej lahko govorimo o precej bornem skupku javno sprejetih mišljenj, ki so podvržena spretni manipulaciji, in ker ni drugega, vsi privzamemo ta mišljenja. Tudi proti tej bolezni so se pojavila "protitelesa": to je, da asimiliramo te ideje – če si sploh zaslužijo ta naziv – in zavržemo vse druge, ki jim nasprotujejo. Toda ta pasivnost dejansko za nas ni preveč dobrodejna. Je le podzavestno priznanje tega, da se nismo naučili razmišljati z lastnimi sredstvi in da tudi če bi to poskušali, bi nas označili kot nore.

V teh okoliščinah nam preostajata dve možnosti: lahko se prepustimo spremembam ter ustvarjamo vse bolj umetne generacije, prilagojene deformirajoči kontaminaciji, ali pa te spremembe zavrujemo in poiščemo sredstva, s katerimi lahko očistimo zrak, čustva in ideje. Ta zadnja naloga je težak oreh: treba se je namreč spopasti z umazanijo, v kateri se utapljam, pri čemer moramo vložiti kar nekaj naporov, da bi si še utrli poti skozi njo. Toda vredno je truda.

GLEDAMO, VENDAR NE VIDIMO

Ne vem, ali naš svet trpi zaradi neustreznega delovanja čustov ali pomanjkanja tankočutnosti. Človeško telo je očitno dovolj "opremljeno" s tipom, sluhom, vidom, okusom in vohom, da se lahko dobro znajde in zadosti svojim potrebam. Zato menim, da manjka predvsem tankočutnosti, da napačno uporabljamo svoja čutila ter da je napaka v miselni in zavestni predelavi tega, kar zaznamo s čutili.

LAHKO SE PREPUSTIMO SPREMEBAM TER USTVARJAMO VSE BOLJ UMETNE GENERACIJE, PRILAGOJENE DEFORMIRAJOČI KONTAMINACIJI, ALI PA TE SPREMEMBE ZAVRNEMO ...

Danes je nekaj povsem običajnega gledati, vendar ne videti. Oči delujejo, gledajo, vendar gredo stvari mimo njih, ne da bi jim dale kakršno koli pomembnost. Navadili smo se na najbolj žalostne, na najbolj ponižujoče, na najbolj grozljive in divje podobe, ki jih vidimo neposredno pred svojimi očmi ali pa na kinematografskih in televizijskih platnih. Življenje tako za nas postane fikcija, ki nas zaposluje le mimobežno in za nekaj trenutkov.

Okoli nas se vsakodnevno dogajajo stvari, ki bi nas morale premakniti in zavezati k ukrepanju ... vendar se to ne zgodi. Za vse nam je vseeno. Ne zanimajo nas kriki in jok v hišah sosedov, raztrgani berači na ulicah, to, kako nekdo nekaznovano nekoga udari ali ga okrade, tujci brez cilja, ki tavajo od enega mesta do drugega, dokler ne zaidejo na enostavno pot kriminala ... Gledamo, ne da bi videli, ne da bi ukrepali, kot da bi bili ljudje imaginarni, neresnični, kot da bi bili mi sami v nepredirnem mehurčku.

Na drugi strani vojne, revščina, politične igrice, korupcija nepopravljivo uničujejo ljudstva, medtem ko mednarodne

ZA VSE NAM JE VSEENO. NE ZANIMAJO NAS KRIKI IN JOK V HIŠAH SOSEDOV, RAZTRGANI BERAČI NA ULICAH ...

organizacije, ustanovljene za preprečevanje katastrof, pošiljajo svoje opazovalce ... ki pa prav tako gledajo, ne da bi videli.

Sterilne nacionalne ustanove imajo v enem ali drugem mestu sestanke in sprejemajo dolge deklaracije z rednimi odpori in prikritimi grožnjami ukrepanja, ki pa se ne uresničijo, razen če so ekonomski interesi dovolj močni.

JE TAKO TEŽKO UKREPATI?

Ljudje pa ne znamo pogledati niti vase. Oči uporabljamo samo za gledanje zunanjega, pomanjkljiva sposobnost doje-manja pa ne prizadeva le zunanjega, temveč tudi notranji svet. Večinoma živimo skupaj, ne da bi se sploh poznali. Tako minevajo leta, ne da bi lahko sanje iz mladosti postale resničnost, ker ni živega in aktivnega pogleda, ki nas pripelje do dejanj, izvirajočih iz entuziazma in volje. Nasprotno, najvišje aspiracije so zatrte in umrejo v imenu te posebne slepote odprtih oči, ki niso sposobne videti.

Če bi ukrepali, bi to bilo morda tako razumno, kot bi si bilo razumno prilastiti in ustrezno uporabiti to, kar nam pripada po naravi, začenši s tem, da se naučimo združiti vse čute in tankočutnost v inteligen ten pogled: oči s srcem in razumom. 🙏

KOKOŠI – PAMETNEJŠE, KOT MISLIMO

VAM JE ŽE KDAJ KDO OPONESEL, DA IMATE "KURJO PAMET"? NIKAR NE BODITE PREVEČ PRIZADETI, KOKOŠKE SO NAMREČ VELIKO PAMETNEJŠE, KOT JIM OBIČAJNO PRIPISUJEMO. V SPLOŠNEM NAMREČ VEČINA LJUDI MENI, DA SO "KURE PAČ KURE" IN ŽE ZATO NEUMNEJŠE OD VEČINE ŽIVIH BITIJ. V RESNICI JE NAJBOLJ MNOŽIČNO ZASTOPANA PTICA NA ZEMLJI VELIKO BOLJ INTELIGENTNA, KOT SI MISLIMO.

To kažejo izsledki raziskav, ki so na prelomu stoletja vzporedno potekale na univerzah in drugih ustanovah po celem svetu. Raziskovalci so prišli do vrste zanimivih ugotovitev:

Kokoši znajo šteti, kot sta v študiji, narejeni na avstralski Univerzi Adelaide skupaj s skupino študentov dokazali profesorici Dr. Lisel O'Dwyer in Dr. Susan Hazel. Ta študija je zajemala tudi poskuse, ki so vključevali dresiranje kokoši. Po komaj dveh urah treninga se je pokazalo, da znajo kokoši ne samo šteti, ampak se lahko priučijo tudi najbolj osnovnih aritmetičnih operacij, kot sta seštevanje in odštevanje.

Oglejte si **filmček** o enem od številnih poskusov na nekaj dni starih piščancih, ki so jih naredili v Italiji, na Univerzi v Padovi, pod vodstvom dr. Rose Rugani. Za dve kulisi so dodajali in odvezemali plastična jajčka. Poskusi so pokazali, kako gre velika večina piščančkov za kuliso, kjer je po končani operaciji seštevanja in odštevanja ostalo več plastičnih jajčkov.

Sposobne so tudi pomnjenja dogodkov in izkušnje uporabiti v svoj prid. Če namreč nek petelin najde slasten zalogaj, na to pogosto opozori ostale s posebnim plesom. S tem si pridobi naklonjenost kokošk, kar mu omogoči, da jih zaplodi. Petelini znajo to tudi izkoriščati, saj tudi če ne najdejo hrane, zaplešejo, da bi kokoško pretentali in jo "zapeljali" ... **Filmček o takem vedenju**

Med seboj tudi komunicirajo. Petelin, ki opazi nevarnost, se oglasi, in to različno glede na vrsto preteče nevarnosti. Preostali del jate tako natančno ve, od kod mu preti nevarnost in kako se je ubraniti. Kokoši torej znajo tudi izkazovati čustva in sodelovati.

Za konec, po seznanitvi s temi na svoj način prav čudovitimi bitji, se lahko še vprašamo, ali so kokoške res le brezčutni proizvajalci jajc in mesa? Bomo še naprej z njimi ravnali tako neusmiljeno ali pa bomo do njih bolj obzirni in spoštovali veličino življenja, ki se nahaja tudi pod njihovim perjem?

Pripravil: Vlado Venuti

Viri:

<http://www.bbc.com/earth/story/20170110-despite-what-you-might-think-chickens-are-not-stupid>, <http://www.mdpi.com/2076-2615/5/3/0386>, <http://rspb.royalsocietypublishing.org/content/276/1666/2451>

GRANATNO JABOLKO

Ali ste vedeli, da so po granatnem jabolku poimenovani pol-dragi kamen granat, topovska granata in tudi špansko mesto Granada, kjer je še danes eno pomembnejših območij gojenja granatovcev?

Že od nekdaj pa je imelo granatno jabolko prav poseben simbolni pomen, ki se dotika samega smisla človekovega obstoja. V zoroastrizmu je bilo zaradi listov, ki skoraj vse leto ostanejo zeleni, simbol večnega življenja. V Perziji je bilo zaradi številnih semen simbol plodnosti in ponekod v Turčiji ga še danes podarjajo ob poročnih obredih.

Prav obilje, večnost, plodnost in mnogoterost znotraj celote so niti, ki se med seboj tesno prepletene vijejo skozi zgodbe tega žlahtnega sadeža.

ANTIKA

Ugrabitev Perzefone je eden starogrških mitov o Hadu, grškem bogu podzemlja, ki se je zaljubil v prelepo Koro, hčer Demetre, boginje rodovitnosti. Ugrabil jo je in odpeljal v podzemlje. Tam jo je premamil z granatnim jabolkom, ki je Koro, potem ko ga je zaužila, za vedno obsodil na življenje v podzemlju. Postala je kraljica Hadovega kraljestva in se od

tedaj naprej imenovala Perzefona. Tega nista mogla preprečiti niti njena mati Demetra niti njen vseomogočni oče Zevs. Je pa njeni materi Demetri uspelo pri vladarju bogov izprositi vsaj to, da je smela njena hči pri njej prebiti dve tretjini leta, eno tretjino leta pa je morala preživeti ob svojem soprogu Hadu. Vsakoletno prehajanje Perzefone iz podzemlja na Olimp in spet nazaj, govori o zakonu cikličnosti in nenehnem potovanju duše – Perzefone med svojo nebeško domovino in našim svetom, da bi si tako pridobila modrost in udejanjene vrline, ki jih predstavlja granatno jabolko.

DANTE GABRIEL ROSSETTI, PERZEFONA (1877) – PODOBA PERZEFONE KAŽE NA ZNAČILNO ROMANTIČNO VIDENJE BOGINJE KOT USODNE LEPOPICE, KI V ROKAH ZAMIŠLJENO DRŽI SADEŽ NEUSTAVLJIVE IN POGUBNE LJUBEZNI – LJUBEZNI, KI DAJE IN KI VZAME, LJUBEZNI, KI SKOZI VSE SVOJE CIKLE OMOGOČI RAST.

V drugem ključu se nanaša na vsakoletno pomladno prebujanje in tako je granatno jabolko v stari Grčiji simboliziralo prenavljanje življenja in nesmrtnost.

Priljubljenost tega mita v stari Grčiji in Rimu je močno vplivala na grško-rimsko likovno umetnost, zato najdemo številne umetnine, na katerih je upodobljeno granatno jabolko kot atribut boginje Perzefone.

V nekaterih predelih Grčije še danes obstaja tradicija, v skladu s katero nevesta po končanem obredu trešči ob tla granatno jabolko. Semena, ki se ob tem razletijo na tla, naj bi napovedovala število otrok, ki jih bo rodila.

GRIFONA – RIMSKA NEKROPOLA ŠEMPETER PRI CELJU

Pri samem vhodu v nekropolo v Šempetru pri Celju se nahaja velik kamen z izklesanima grifonoma, ki varujeta kantarosa z granatnimi jabolki. Grifoni (grško *gryps*, latinsko *gryphus*, hebrejsko *kerub*) so mitološke živali, ki varujejo vse, kar je plemenito, vzvišeno in kar v sebi nosi dih večnosti.

Granatna jabolka pa predstavljajo naš notranji zaklad, vse naše združene vrline, našo največjo dragocenost in naš edini resnični zaklad, dragocenost, ki ostane tudi po smrti. Ta dragocenost, te naše vrline so namreč pod močno zaščito grifonov, ki med drugim tudi odganjajo zle sile od ljudi, tako živih kot mrtvih.

KRŠČANSTVO, ISLAM IN JUDOVSTVO

Stari Izraelci so granatna jabolka darovali Jahveju v znamenje zvestobe in predanosti.

Mojzes naj bi od Boga prejel natančna navodila, kako okrasiti oblačila velikega duhovnika:

"Na robu oblačila pa naredi granatna jabolka iz višenj in rdečega škrleta in karmezina, okrog in okrog po njegovem robu, in med njimi okrog in okrog zlate zvončke; zlat zvonček in granatno jabolko okrog in okrog po robu vrhnjega oblačila!"

Takšno oblačilo naj bi duhovnika prikazovalo kot predstavnika številnih izraelskih judov, ki jih združuje vera v skupnega boga in tudi številnih božjih zapovedi.

Simboliko granatnega jabolka najdemo tudi v Bibliji in v Koranu. Po legendi naj bi bilo v granatnem jabolku natanko

613 semen – prav toliko, kolikor je starozaveznih zakonov. Kot rečeno je to simboličen prikaz. Granatno jabolko ima lahko namreč zelo različno število semen – od nekaj sto pa do prektisoč.

Krščanstvo je simbol granatnega jabolka nekoliko prilagodilo, pri čemer se je oprlo na judovsko tradicijo, v kateri granatno jabolko simbolizira božjo ljubezen. Granatno jabolko so tako razglasili za simbol duhovne ljubezni, plodnosti in bogastva. Zato naj bi bilo granatno jabolko tudi simbol duhovniškega stanu – njegova trda lupina naj bi simbolizirala askezo, ki v sebi skriva bogate plodove.

Številni še danes verjamejo, da naj bi Eva v rajskem vrtu zapeljala Adama z granatnim jabolkom.

TRADICIONALNA RAZLAGA MITOV

Po bolj "ezoterični" razlagi mita o Adamu in Evi je "granatno" jabolko sadež modrosti. Kdor namreč želi pridobiti modrost, mora biti kot nevednež "izgnan" iz raja, ki se ga niti ne zaveda. Vstopiti mora v obstoj, naš svet – in ko si na svoji poti vzponov in padcev, zmag in porazov, pridobi izkušnje, lahko z lastnimi, na novo udejanjenimi močmi osvoji raj, ki tako postane njegovo zavestno stanje.

Vidimo, kako granatno jabolko oba mita – grški mit o Perzefoni in svetopisemski mit o Adamu in Evi – poveže v isto zgodbo, ki govori o človekovi poti do modrosti.

Ljubezen, kreativnost, enotnost, modrost ... Vsi cilji človeškega rodu so nerazdružljivo povezani in med seboj združeni v enem samem plodu narave. Vse, kar granatno jabolko predstavlja, pa lahko dosežemo tako, da dozorimo tukaj na tem svetu, ki nam daje dovolj priložnosti in vse potrebno za rast.

Pripravila: Jerica Jerič

LITERATURA

- Germ, Tine., 2001. Granatno jabolko: simbolika cvetic. Gea: poljudnoznanstvena revija, letnik 11, št. 12 (december 2001), str. 58-59
- Skrt, Mihaela., 2015. [Granatno jabolko]: simbol večnosti in plodnosti, tudi greha. Ona: ženski magazin Dela in Slovenskih novic. Leto 17, št. 39, str. 16-19
- <http://www.delo.si/druzba/kult/od-jabolka-do-granate.html>

ZDRAVILSTVO

Granatno jabolko je sadež, le na daleč podoben jabolku. Njegova posebnost je, da dozori le na drevesu – granatovcu. Če ga odtrgamo prej, se proces zorenja ustavi in granatno jabolko ostane kislo.

Ta sadež vsebuje veliko zdravilnih učinkovin, kot so antioksidanti, vitamina B in C, maščobne kisline omega-3, kalij, magnezij in železo. Prav zaradi teh učinkovin se njegovo uživanje priporoča za uravnavanje glukoze v krvi, zniževanje vsebnosti holesterola, preprečevanje srčno-žilnih bolezni in nekaterih vrst raka (na prostati in dojki) ter ateroskleroze.

V srednjem veku so korenine in lubje granatovca uporabljali kot zdravilno sredstvo proti glistam in trakulji. Iz granatnih jabolk, predvsem v Armeniji in Izraelu, pridobivajo tudi vino, sok in lupino pa že stoletja uporabljajo kot barvilo za orientalske preproge – med kuhanjem tega sadeža namreč nastane ogljeno črna tinta.

DAMOKLEJEV MEČ

Prispodoba o Damoklejevem meču izvira iz zgodbe o krutem kralju Dioniziju II., ki je med 4. in 5. stoletjem pr. n. št. vladal sicilijanskemu mestu Sirakuze. Kljub vsemu svojemu bogastvu je bil kralj izredno nesrečen, saj si je zaradi trde vladavine nakopal kar nekaj sovražnikov.

Nekega dne mu je dvorjan po imenu Damoklej začel laskati, kako velik in srečen mož mora biti ter kako lepo in blaženo življenje živi. Kralj, ki ga je takšno prilizovanje razjezilo, ga je vprašal, ali bi želel samo za en dan na lastni koži občutiti, kako "srečno" je v resnici njegovo življenje.

Po privolitvi je dal Damokleja posedeti na zlat prestol in ukazal služabnikom, naj mu strežejo same izbrane dobrote ter ga razvajajo z najboljšimi dišavami in mazili. Ravno, ko je Damoklej začel resnično uživati v vlogi kralja, je opazil, da je dal Dionizij obesiti točno nad njegovo glavo oster meč, ki je bil na strop pripet samo s konjsko žimo.

Od tega trenutka dalje zaradi strahu za svoje življenje ni mogel sproščeno uživati v vsem izobilju, ki ga je bil deležen. Po nekaj živčnih pogledih na meč je kralja še pred koncem dne prosil, ali ga lahko osvobodi te preizkušnje, češ da noče več biti tako "srečen".

Kraj Dionizij je Damokleju učinkovito pokazal, v kakšnem strahu lahko živi nekdo, ki ima veliko moč in oblast. Izraz "Damoklejev meč" se še danes uporablja za opis nezavidljivega položaja tistih, ki imajo moč in oblast.

Cicero je to anekdoto uporabil kot enega od primerov v svojem delu Razprave, s katerim je želel ponazoriti, da za srečno življenje zadostuje vrlina. V omenjenem delu Cicero sprašuje: "Ali ni Dionizij dovolj nazorno pojasnil, da človek, ki živi v nenehnem strahu, ne more biti srečen?"

Sreča je tako za Cicera stvar notranjega stanja tistega, ki je poln vrlin, medtem ko zunanje stvari, kot so moč, bogastvo, položaj, prinašajo samo navidežno zadovoljstvo, ki ga spodjeda strah pred izgubo vsega tega. Nad vsem tem "visi Damoklejev meč", saj tisti, ki vse to ima, lahko že jutri vse to izgubi.

Pozneje se je prispodoba o Damoklejevem meču še razširila na primere, ki niso nujno povezani le s položajem oblastnikov. Uporablja se namreč lahko tudi splošneje, kadar neizbežno preti kakršna koli nevarnost, npr. vsesplošna nevarnost jedrske vojne itd.

DANAŠNJA DRUŽBA

ŠE DOBRO, DA NI LUKNJA
NA NAŠI STRANI ...

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec OKTOBER 2017.

Dogodki potekajo v prostorih društva v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

USODA ALI SVOBODA IZBIRE?

Predavanje

ČETRTEK, 5. OKTOBER, OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Vstop: 4 €, študenti – vstop prost!

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

Ciklus predavanj

TOREK, 10. OKTOBER, OB 20:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Predstavitveno predavanje: vstop prost!

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

Ciklus predavanj

ČETRTEK, 12. OKTOBER, OB 20:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Predstavitveno predavanje: vstop prost!

ZAKAJ JE LEPOTA POMEMBNA

Predavanje

SREDA, 25. OKTOBER, OB 18:00

Knjižnica Prežihov Voranc - Tržaška 47a, Ljubljana

Vstop prost!

KAKO RAZVITI SVOJE POTENCIALE - KREATIVNOST PO LEONARDO DA VINCIJU

Predavanje

ČETRTEK, 26. OKTOBER, OB 19:30

Knjižnica Šiška - Trg komandanta Staneta 8, Ljubljana

Vstop prost!

MOČ POZITIVNEGA MIŠLJENJA

Predavanje

ČETRTEK, 26. OKTOBER, OB 20:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

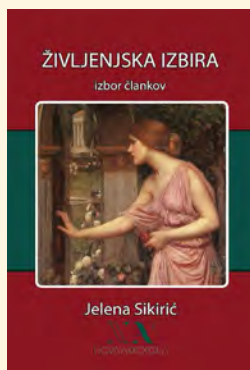
Vstop: 4 €

KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

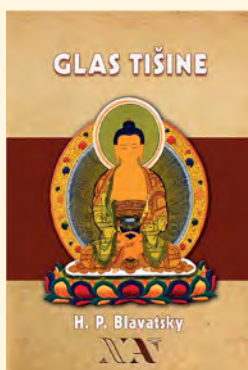
Knjige in replike lahko kupite v prostorih društva.

Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

NAŠE KNJIGE

FORMAT 130 x 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

FORMAT 130 x 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 105 x 148 mm
32 STRANI
MEHKA VEZAVA
CENA: 2 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobj in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Grčija in Rim

Egipt

Slovenija

**NAJBOLJŠI NAČIN, DA PREDVIDIMO PRIHODNOST JE,
DA JO ZGRADIMO.**

ABRAHAM LINCOLN

www.akropola.org